

Tønsberg 1. mai 1991.

HURRA! Vi har fått ARGUS. Vår kjære venn Yngvar Algot Karlsen har klart det. Og takk for det. Det er Luftfartsverket som er den lykkelige vinner i dette racet om å få sponse oss med UFO-klipp. De har jo ARGUS fra før, og da koster det jo ikke all verden å spe på med et kodeord til. Noe vi altså får glede av.

Pr. idag har jeg ennå ikke mottatt noe i denne retning, men jeg går ut fra at det er rett rundt hjørnet.

Jeg skriver denne muntre beskjed fordi jeg nå er ferdig med å forevige Communion og The UFO-Incident for de av dere som ville ha disse godbitene. De sendes med dette skriv.

N.B. Følgende gjelder kun de av dere som har bestilt disse filmene.

Dere vil finne vedlagt en giro som dere skal gå på posthuset med. Jeg skrev sist at den totale kostnad pr. hode vil ligge på 150 kroner. Dette holder for så vidt mål. Det er en absolutt break-even pris og jeg er avhengig av å få solgt alle kopiene. I øyeblikket ser det ut for at ikke alle går ut. Så om dere legger til noe så er det en velsignelse for undertegnede.

UFO-LANDING I HØYFJELLET?

Videre så var vi i Rapportsentralen på sporjakt i nærheten av Haukeli en uke etter påske. Vi mottok en melding fra Einar Glendrange, vår avd. leder i sør, om en telefonsamtale han hadde mottatt fra Kristiansand.

Damen bak denne samtalen kan vi ikke navngi ennå da hun ikke er helt sikker på om hun vil ha denne saken inn i såvel Vi Menn eller "UFO". Jeg har vært i kontakt med Science avd. hos Vi Menn som er interesserte. Utspillet ligger nå hos damen.

Det som i korte trekk hendte var at Totti og jeg tok oss fri tirsdag 9 april og suste sydover mot Telemark. På Gvarv Veistasjon møtte vi ett av vitnene, Øystein Saurå, som ikke har noe imot at vi bruker hans navn og rapport. Han satte seg inn i sin bil og så suste vi videre. Han tok seg nemlig også fri fra jobben for å bistå oss med all mulig assistanse. Vi hadde jo hatt telefonkontakt kvelden før, og det var slett ikke sikkert at det var føre for å dra innover snaufjellet lenger. Det var jo allerede langt på våren, og snøen var ikke lenger hva den engang hadde vært. Men ble det kuldegrader om natta steg jo sjansene i takt med antallet. Vi tok som sagt steget fullt ut og dro avgårde på vage betingelser da han ikke hadde fått tak i sin svigerfar, grunneieren, på morgenen.

Vi passerte Seljordsvannet i fin stil og med løftet hode, men ingen krusninger i den del av vannet som var isfritt, våren kommer jo som kjent noe senere i innlandet. Det var kanskje ikke å vente at sjøormen hadde våknet av dvalen så tidlig på året heller.

Ferden gikk videre gjennom dette fylket som med rette kalles et stykke Norge i miniatyr. Her er det høye fjell og dype daler, og språket blir jo kamuflert til det ugjenkjennelige etter som fjell etter fjell forsvinner bak oss.

Kanskje ikke så rart at nynorskens grunnlegger Ivar Aasen bodde i disse trakter, han syntes nok det måtte en opprenskning til?

Tilslutt var vi framme hos nevnte grunneier og svigerfar Olav Midtbø. En eldre herre på 82 som virket uforskammet sprek. Klar som et lys fortalte han oss om sine opplevelser og ga oss sin tegning over sporene som han hadde førstehånds inntrykk av. (se eget ark).

Deretter salet vi på snøscooteren. Vi måtte avsted så tidlig som mulig da snøen stadig ble oppvarmet og dårligere. Faren for at den ikke ville bære øket altså fra time til time. Øystein Saurå satt til rors med Totti bakpå, mens jeg lå bak på sleden og holdt meg fast. Han virket ikke helt tam, syntes jeg, men det var nok ikke helt greit å holde denne doningen klar av alskens trær og annen styggedom som sto i veien til enhver tid. Svingradiusen på denne scooteren var ikke all verden; en skitupp. Det greieste var jo å kjøre over vannene, og Totti stakkar satt og nøt naturen i fullt monn, i total overbevisning om at det var det siste hun så i denne verden.

Etter tre kvarters kjøring var vi endelig i mål. Da var vi framme ved Øydeskyvatn i Setesdalsheiene. Noe sør for Haukeligrend.

La meg få nevne at under hele den strabasiøse ferden så var videokameraet i flittig bruk. Det var det også under utgravningene. Vi tok frem skuffer og arbeidsinnsats, og undersøkte hver centimeter av snøen som lå på det anviste området. Siden observasjonene i påsken hadde det snødd to ganger og vært opptil flere dager med tildels sterk snøsmelting.

La meg på dette tidspunkt få skyte inn hendelsesforløpet.

24.3. altså Palmesøndag ble fenomenet første gang sett. kl. 22.05. Den beveget seg i lufta under fjellhøyden før den landet kl. 22.15. Snøen ble opplyst. Det var et rødlig lys i underkant av det større lyset som også var rødlig. Første tanken var at det dreide seg om nødrakett og at det var folk i nød rundt i området. Derfor ble området undersøkt dagen etter.

Tirsdag 26.3. kom gjenstanden fram igjen, men siden vi ennå ikke har fått "fritt- fram" for å fortelle denne historien er det ikke verdt jeg går slik i detalj. Men det dreide seg her om en lang observasjon med "en slags kontakt" mellom fenomen og mennesker.

Skjærtorsdag 28.3. var neste dato for dette fenomenet til å vise seg. klokken 20.30. fremsto det igjen, og også denne kvelden landet "saken", dog noe lenger unna. Likevel kretset den noe nærmere hytta.

Det var klarvær og god sikt. Lyd ble aldri hørt.

Langfredag 29.3. fikk påskegjestene igjen se en landing. Denne gang mellom Storhedderen og Langevannskilen.

Skjærtorsdag ble sporene fra Palmesøndag funnet. En av vitnene gikk tilbake til hytta for å hente kamera. Dette ble brukt til å ta hele ETT! bilde. Dette ble til gjengjeld et brukbart et, men det er klart vi kunne ønsket oss noen fler. Kanskje noen nærbilder, noen med fjellreferanser på, noen med vitnene på? og noen med alle avtrykkene på. Det vi har fått kopi av gjenspeiler kun to "ben". I området mellom benene var snøen gulbrun og nedtrykket ca. fem cm.

Den samme nedtrykkelsen hadde funnet sted i de runde avtrykkene, som også kunne fremvise et spiralmønster fra ytterkant og inn mot sentrum. Disse runde avtrykkene målte ca. 50-60 cm. i diameter, mens det var ca. 3 meter mellom hvert "ben".

Tre "ben" hadde satt tydelig merke, mens vitnene regnet med at et fjerde "ben" hadde stått i vannkanten, og derfor ikke syntes. Mon tro det var noe fjerde "ben"? Det hadde føyet noe sno og lagt seg i avtrykket siden det ble avsatt, det ble møysommelig børstet bort. Synd vi ikke ble varslet der og da.

For nå fortsetter jeg på vår utgravningsekspedisjon. Vi skavet og vi skavet på Saurå's anvisninger, men alt det vi lette og alt det vi grov, noen avtrykk fikk vi ikke opp i dagen. Noe grå snø ble det oss til del, og der slo vi til med en snøprøve. Det ble det også tatt fra det område hvor det sansynligvis hadde stått et "ben". Den siste snøprøven ble tatt ca. 15 m. fra "avtrykket".

Disse prøvene er nå sendes Erling Strand for videre analyser.

De prøvene vi fikk gjort på stedet var med geigerteller, uten resultat, og PH-prøver. Det usedvanlige med disse var at de viste nøyaktig 7, altså nøytralt. Saurå forklarte oss at det var så meget kalk i fjellene der at den sure nedbøren ikke hadde noen innflytelse på naturen.

Det viste seg å være gruvedrift i området, og vi dro bortom der på tilbaketuren. Her dreide det seg om molybden-graving sammen med kobber og sølv. Molybden-åren strakk seg herfra og helt ned til Knaben ved Evje. Også her har vi jo hatt endel observasjoner opp gjennom tidene. Bergartene ved Øydeskyvatn minte usedvanlig sterkt om Hessdalen. Kan det være en sammenheng med at områder med mye mineralforekomster blir utsatt for disse atmosfæriske fenomenene?

Etter en like strabasiøs retur kom vi omsider levende til standplass. Den trygge varme bilen sto der klar til å frakte oss tilbake til sivilisasjonen. Og vi hadde hatt en meget interessant tur selv om utbyttet ble magert.

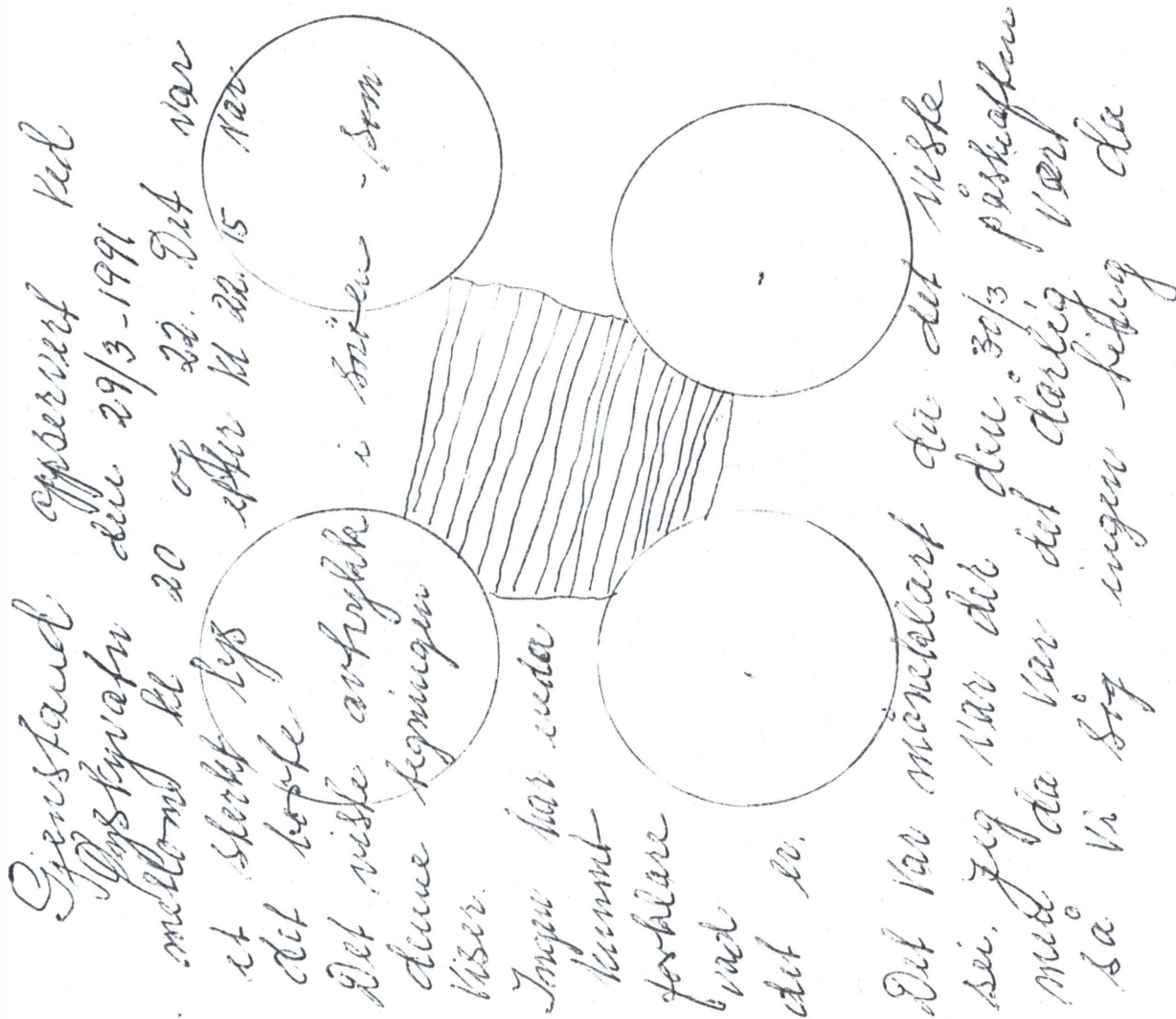
Uten tvil er det derimot at de av vitnene vi hittil har snakket med har opplevd noe helt spesielt, og de ikke har funnet på dette for å lokke noen UFO-forskere ut på dypt vann. Nærmere info følger.

Nå nærmer det seg slutten på denne sendingen, heldigvis.
La meg bare få nevne at siden vi nå starter opp igjen med klipp-service og saker og ting så er det et par ting som må følges opp.

1. Kopimaskinen må oppjusteres.
Den har nå travet og gått noen tusener av kopier, og i det hele tatt vært svært så tålmodig og grei. Nå er det imidlertid litt andre veksler som igjen blir lagt på dens skuldre, Derfor må det byttes ut et par ting som er viktige for å levere brukbare kopier. Det dreier seg om trommelen. Hjernen blant komponentene, og et par klaffer som sitter i forbindelse med denne. Disse koster kr. 1500.- og jeg søker herved tilsagn fra Komitéen om at dette innvilges fra hovedkassen i Bergen. La meg bare nevne at denne operasjonen hadde kostet ca. 3.500 kroner hvis jeg ikke hadde gjort det selv.
Dere ser jo selv kvaliteten på disse kopiene.
2. Når det gjelder Klippbrunden og hyppigheten her så må det vurderes å ta inn en liten skjerv. Det vil bli meget porto å betale, ialt går det ut 26 eks. i dagens utgave. La meg skyte inn å si at når det gjelder eksene som går til Sverige så må vi ta et Komitémøte på om kassen vår kan dekke disse.
La meg komme tilbake til hva disse rundene vil koste, alt avhengig av hyppighet og tyngde.

Nå var det alt. Ta en titt på nedenstående skisse. Ha det godt

Hilsen Odd-Gunnar.

O. M. H. A.